

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116207398
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4116207398.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobkyne: U. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., toho času bytom U. XXX, zastúpenej: L. P. B., advokát so sídlom Mlynská 28, Košice, proti žalovanej: Kooperatíva poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenej: JUDr. Danuše Tichá s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 6, Bratislava, IČO: 52 058 310, o náhradu liečebných nákladov, o odvolaniach strán proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 19. januára 2022 pod č.k. 16C/149/2016- 431 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku týkajúcom sa počiatku platenia úrokov z omeškania p o t v r d z u j e .

V III. výroku rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie I. výkonom v časti o zaplatenie sumy 733,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 16.03.2016 do zaplatenia a v časti o zaplatenie sumy 277,58 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 02.10.2015 do zaplatenia zastavil II. výkonom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 229,24 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 229,24 eura od 04.10.2015 do zaplatenia a sumu vo výške 17,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17,81 eura od 19.03.2016 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. III. výkonom vo zvyšku žalobu zamietol. IV. výkonom rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobkyni proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,94 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vyplatenia nákladov na liečenie. V konaní medzi stranami konania nebolo sporné, že žalobkyňa ako spolujazdkyňa utrpela pri dopravnej nehode dňa 17.07.2008 ťažký úraz, t. j. ťažké zranenia s dobou liečenia nad 42 dní. V dôsledku úrazu utrpela krvácanie do mozgu, stlačenie pľúc, podvrtnutie krčnej chrbtice C4-C5, zlomeninu krčného stavca C4, poranenie miechy, stlačeniu ramenného kĺbu a kľúčnej kosti vpravo a poranenie tváre s následkom tetraparezoplégie, obmedzenie hybnosti krčnej chrbtice, ventilačnej poruchy pľúc, unikania moču, nedomykavosti ritných zvieračov, vážnych duševných porúch a poškodenie tváre. Uvedené zranenia boli preukázané viacerými lekáorskými správaní, ich rozsah nebol v konaní sporný. V dôsledku toho si uplatnila voči žalovanej ako poisťovateľovi podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení nárok na náhradu liečebných nákladov celkovo v sume 1754,69 eura v zmysle špecifikácie uplatnených nárokov zo dňa 01.12.2015 a 16.06.2015. Uplatnený nárok zo dňa 01.12.2015 pozostával z liekov a liečiv a zdravotných pomôcok v celkovej sume vo výške 588,87 eura označených pod položkou č. 174 až 250 (č.

1. 11) a cestovných nákladov v sume 283,35 eura (č. 1. 12), celkovo v sume 872,22 eura. Nárok zo dňa 16.06.2015 pozostával z liekov a liečiv a zdravotných pomôcok v celkovej sume vo výške 882,47 eura označených pod položkou č. 74 až 173 (č. 1. 10). Žalobkyňa špecifikovala svoje nároky tým spôsobom, že ku každej označenej položke priložila blok z lekárne spolu so špecifikáciou konkrétneho lieku (liekov), ich ceny uvedenej na jednom bloku.

Citoval z lekárskeho správ| MUDr. U. V. (urológ) zo dňa 27.04.2015 15, zo správy gastroenterologickej ambulancie Prof. MUDr. P. U., CSc. zo dňa 29.09.2015, chirurga MUDr. K. X.. Zo správy neurologickej ambulancie MUDr. U. E. zo dňa 13.08.2015, zo správy psychiatrickej ambulancie MUDr. U. P. zo dňa 23.07.2015, MUDr. U. F. zo dňa 01.03.2018 ako ošetrojúcej všeobecnej lekárky žalobkyne, vykonal dokazovanie prečítaním znaleckého posudku č. 86/2019 zo dňa 26.09.2019, vypracovaným MED-PRO-ORTO, s.r.o., znalecká organizácia. Predmetným znaleckým dôkazom bola posúdená účelnosť jednotlivých liekov, ktorých náhradu si žalobkyňa uplatnila voči žalovanej; bolo posudzované, do akej kategórie patria, ako ovplyvňujú zdravotný stav žalobkyne. Uviedol lieky súvisiace s liečbou, výživové doplnky, ako aj ich množstvo a nesúvisiace.

1.2. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z., § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z., § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z., § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z., § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.. Po plnení a čiastočnom späťvzátí žaloby zostala predmetom konania suma 743,20 eura, ktorú možno diferencovať v časti uplatnených nákladov zo dňa 16.06.2015 na sumu 604,89 eura a v časti uplatnených nákladov zo dňa 01.12.2015 na sumu 138,31 eura. Preto zameril svoju pozornosť na to, či žalobkyňa preukázala lekárske správy a znaleckým posudkom č. 86/2019 preukázané liečebné náklady, ktoré jej vznikli v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 17.07.2008. Dospel k záveru, že preukázala dôvodnosť uplatňovania nárokov na náhradu liečebných nákladov uplatnených zo dňa 01.12.2015 len v sume 17,81 eura s príslušným úrokom z omeškania a v časti uplatnených liečebných nákladov zo dňa 16.06.2015 preukázala dôvodnosť uplatňovaných nárokov len v sume 229,24 eura spolu s príslušenstvom.

1.3. Priznal žalobkyňi zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pretože žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou nákladov spojených s liečením žalobkyne odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty 3 mesiace a 15 dní po doručení oznámení (18.06.2015 a 03.12.2015) o uplatnení nárokov žalobkyne t. j. odo dňa 04.10.2015 a 19.03.2016, kedy bola žalovaná preukázateľne v omeškaní (a to s poukazom na § 11 ods. 6, 7 zákona č. 381/2001 Z. z.). Tento nárok si žalobkyňa neuplatnila správne, pretože požadovala priznať úrok z omeškania od 02.10.2015, resp. od 16.03.2016 kedy ešte žalovanej plynula uvedená lehota. Keďže sa žalovaná dostala s platením peňažného dlhu do omeškania, je povinná zaplatiť sumu priznanú súdom spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17,81 eura od 19.03.2016 podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., pretože základná úroková sadzba ECB bola dňa 19.03.2016 vo výške 0 % (už aj dňa 16.03.2016 bola 0%), a žalobkyňi patrí úrok z omeškania o 5 bodov vyšší, teda nie tak ako si uplatnila žalobkyňa v tejto časti vo výške 5,05 %. Súčasne jej priznal úrok z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 229,24 eura od 04.10.2015. Výšku úroku si uplatnila správne. Žalovanej uložil priznanú sumu spolu s príslušenstvom zaplatiť do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku podľa § 232 ods. 3 CSP, pretože nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie dlhšej lehoty na plnenie (paričnej lehoty). Ďalej uviedol, že žalovaná ako poisťovateľ je v kontexte riešenej problematiky rovnakým dlžníkom ako každý iný subjekt. Jej povinnosť plniť vzniká v zákonom určenej lehote (§ 11 ods. 7 prvá alinea zákona č. 381/2001 Z. z.) a v zákonom/ v zmluve vymedzenom rozsahu. Pokiaľ tento rozsah zistí nesprávne (nie je podstatné či vedome alebo či „len“ na základe vlastných nedôsledností) - v menšom rozsahu, resp. plnenie, ktoré by mala poškodenému objektívne poskytnúť, neopodstatnene zníži, potom úrok z omeškania je sankciou za toto nesprávne zistenie rozsahu plnenia, resp. nedôvodné zníženie nároku poškodeného (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/80/2020 zo dňa 30.12.2020). K problematike úrokov z omeškania v súvislosti so zákonom č. 381/2001 Z. z. sa už vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, v náleze sp. zn. III. ÚS. 214/2020 zo dňa 14.10.2021 v ktorom judikoval tento právny názor: „Poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplatu

žiadanej náhrady skutočne došlo. Tým však zrejme nemá byť dotknutý rozsah poistného plnenia, ktorým je krytie nárokov poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, ktorá pre plné (štandardné) odškodnenie na seba viaže aj povinnosť platenia úrokov z omeškania. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by zákonodarca pri pohľadávkach vzniknutých z ublíženia na zdraví (oproti iným škodám) sledoval zvýhodnenie škodcu do takej miery, že by jeho omeškание a s tým spojené úroky z omeškania sa viazali nie na výzvu na plnenie, ale na rozhodnutie súdu. Trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa ZoPZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poistnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 OZ) vznikutej z ublíženia na zdraví.“ Nemal pochybnosť o tom, že žalobkyni patria úroky z omeškania, ktorý nárok treba počítať spôsobom ako uviedla žalobkyňa, avšak od preukázateľného uplatnenia nárokov u poisťovateľa - od preukázateľného doručenia uplatneného nároku.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP, citoval z rozhodnutia Ústavného súdu SR uznesenie IV. ÚS 71/2019-12 zo dňa 07.02.2019, Krajského súdu v Nitre uznesenie č.k. 25Co/148/2018-1266 zo dňa 30.01.2019, č. k. 9Co/267/2018-307 zo dňa 29.11.2018 týkajúcich sa nemajetkovej ujmy, podľa ktorých záverov žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplatenie sumy 229,24 eura s príslušenstvom a v časti o zaplatenie sumy 17,81 eura s príslušenstvom. Patril by jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V predmetnom prípade však musel zohľadniť procesné zavinenie na zastavení konania v častiach, v ktorých vzala žalobkyňa svoju žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 684,89 eura s príslušenstvom a v časti 277,58 eura s príslušenstvom, ako aj v časti o zaplatenie sumy 49,02 eura s príslušenstvom. Čo sa týka sumy 277,58 eura a 49,02 eura s príslušenstvom (späťvzatie zo dňa 09.12.2020) žalobkyňa poznamenala, že predmetné späťvzatie bolo reakciou na znalecký posudok vypracovaný v konaní vedenom pred Okresným súdom Nitra, sp. zn. 9C/348/2015. V dôsledku tejto skutočnosti nemožno pričítať procesné zavinenie na zastavení konania na ťarchu žiadnej strany, a to práve z dôvodu objektivizácie nároku znaleckým posudkom, teda zo strany subjektu stojaceho mimo pozície strán konania, ktorú skutočnosť musel nevyhnutne zohľadniť aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania. Vo vzťahu k späťvzatiu žaloby v časti o zaplatenie sumy 684,89 eura s príslušenstvom zo dňa 23.08.2017 žalobkyňa ako dôvod tohto čiastočného späťvzatia uviedla, že žalovaný oznámením zo dňa 10.02.2016 plnil časť liečebných nákladov v tejto výške. Keďže žaloba bola podaná na súd až dňa 21.03.2016 je zrejme, že žalobkyňa v tejto časti preukázateľne nesie svoju procesnú zodpovednosť na zastavení konania. Mala si ujasniť, akú výšku nároku bude v konaní po plnení zo strany žalovanej požadovať. V tomto prípade žalobkyňa podala žalobu v časti o zaplatenie sumy 684,89 eura s príslušenstvom nedôvodné. Žalovanou bolo poskytnuté peňažné plnenie ešte pred podaním žaloby. Pretože výška plnenia závisela od znaleckého posudku č. 86/2019 (hoci oboznámený ako listinný dôkaz) musel považovať čiastočný úspech žalobkyne ako jej celkový úspech v rozsahu 100 %, súčasne zohľadňujúc procesné zavinenie žalobkyne na zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 684,89 eura (čo je 39,03 % z celkovo žalovanej sumy 1754,69), v dôsledku čoho bola žalobkyňa úspešná v časti 60,97 % a jej celkový úspech potom predstavoval 21,94 % (60,97 % - 39,03%). Zároveň nevzhladol žiadne okolnosti podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

2. Obe strany podali proti rozsudku odvolanie.

3. Žalobkyňa podala odvolanie v časti náhrady trov konania. Odvolanie odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Nesprávne posúdil jej zavinenie v časti zastavenia konania o zaplatenie sumy 684,89 eura. Uviedla, že už pri späťvzatií poukázala na to, že u žalovanej uplatnila náhradu liečebných nákladov v sume 882,47 eura s príslušenstvom podaním zo dňa 16.06.2015 a náhradu liečebných nákladov v sume 872,22 eura s príslušenstvom podaním zo dňa 01. 12. 2015. Žalovaná z uplatnenej náhrady plnila časť z nákladov uplatnený podaním zo dňa 01. 12. 2015 náhradu za vynaložené lieky v sume 401,54 eura a náklady na cestovné vynaložené v súvislosti s členmi sume 283,55 eura, spolu 684,89 eura. Uvedené plnenie jej oznámila oznámením zo dňa 10. 02. 2016. Oznámenie neobsahovalo špecifikáciu nákladov, ktoré žalovaná touto sumou uhradila. Nakoľko si voči nej uplatňovala náhradu liečebných nákladov postupne viacerými podaniami, nevedela, na základe nešpecifikovaného oznámenia o plnení presne identifikovať, ktoré náklady jej žalovaná uvedenou platbou uhradila. Až z podania právneho zástupcu žalovanej zo dňa 13.01. 2007 je zrejme, že čo žalovaná platbou v sume 684,89 eura oznámenou oznámením zo dňa 10. 02. 2016 plnila. Preto pred podaním žaloby nemohla a nemala riadnu vedomosť o

preukázaní čiastočného plnenia žalovanej z dôvodu riadneho nesplnenia povinnosti žalovanej uloženej jej ustanovením § 11 ods. 6 zákona číslo 381/2001 Z.z.. Bola to práve žalovaná, ktorá procesné zavinila zastavenie konania v časti 684,89 eura s prislúšenstvom. Preto jej mal súd prvej inštancie priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaná podala odvolanie v časti počiatku priznania úroku z omeškania. Odvolanie zdôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP majúc za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v napadnutej časti. Žiadala rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne v časti úroku z omeškania. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie poukazujúce na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10C/80/20 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 214/2020 zo dňa 14. 10/2021. Nespĺňa zákonom požadované náležitosti na úplné, zrozumiteľné, presvedčivé a preskúmateľné rozhodnutie súdu. Citované rozhodnutia vybočujú z ustálenej súdnej praxe. V prípade rozhodnutia Krajského súdu Žiline nejde o judikát. Poukázala na princíp právnej istoty a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. 11. 2018, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 184/2019 zo dňa 03.07. 2019, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky SR 1 Cdo/212/2017 zo dňa 26. 02.2019 z ktorých záverov vyplýva povinnosť zaplatiť úroky z omeškania až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady žalovanej. Do omeškania by sa mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá jej bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Ďalej uviedla, že súd prvej inštancie uznal, že objektivizácia jej nároku bola daná až na základe znaleckého posudku zo dňa 26. 09. 2019. Napriek tejto skutočnosti priznal žalobkyni úrok z omeškania zo sumy 229,24 eura od 04. 10. 2015 a zo sumy 17,81 eura 19. 03.2016 čo je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Ďalej uviedla, že konanie pred súdom prvej inštancie trvalo 6 rokov, čím by v prípade priznania nároku na úrok z omeškania bola sankcionovaná za to, že súd konal v rozpore s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku.

5. Žalobkyňa podala písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej. Citovala ustanovenia § 11 ods. 2, 6 písm. a), b), § 11 ods. 8 zákona číslo 381/ 2001 Z.z., ustanovenie § 517, 559 Občianskeho zákonníka na základe ktorých odvolanie žalovanej považovala za nedôvodné. Uviedla, že plnenie náhrady škody v zmysle § 11 ods. 6 zákona musí byť zaplatené riadne a včas. Pokiaľ poisťovateľ nesplní svoju povinnosť voči poškodenému a neposkytne mu plnenie náhrady škody riadne a včas, dostáva sa v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania. Právna povinnosť poskytnúť peňažné plnenie poškodenému zodpovedajúce náhrade škody nie je totožná s právnou povinnosťou poisťovateľa skončiť prešetrovanie poisťnej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení, respektíve o dôvode neplnenia. Ide o 2 odlišné právne povinnosti poisťovateľa, ktoré síce spolu súvisia, ale sú to relatívne samostatné právne povinnosti. Splnením povinnosti poisťovateľa skončiť prešetrovanie poisťnej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení, respektíve dôvodu neplnenia nezaniká povinnosť poisťovateľa poškodenému plniť náhradu škody, ktorá mu oprávnené patrí, a túto náhradu plniť riadne a včas. Poukázala na ustanovenie § 11 ods. 8 zákona číslo 381/2011 Z.z, ktoré sa nijakým spôsobom nezaobrá dôsledkami omeškania poisťovateľa v súvislosti s omeškáním, pri jeho samotnej povinnosti plniť samotnú náhradu. Dôsledky omeškania v súvislosti so samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť nie sú riešené ustanovením § 11 ods. 8 zákona číslo 381/ 2001 Z.z.. Zákon stanovuje subsidiárnu pôsobnosť Občianskeho zákonníka. Na predmetný právny vzťah sa bude vzťahovať Občiansky zákonník ako základný súkromnoprávny predpis Slovenskej republiky. Zákon nevylučuje aplikáciu § 517 ods. 2 OZ. Žalobkyňa citovala z rozhodnutí Krajského súdu v Prešove 13 Co 16/2021, 20 Co 158/ 2011. K namietaným rozhodnutiam žalovanou uviedla, že nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14. 10 2021 bol rozsudok NS SR 3Cdo 145/2017 zo dňa 22. 11. 2018 zrušený a nálezom III. ÚS 214/2020-29 zo dňa 14. 10. 2021 bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 Cdo 212/2017 26. 2 2009.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania strán podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v časti dátumu určenia omeškania žalovanej. V časti náhrady

trov konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 CSP).

7. Žalovaná v odvolaní uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda z dôvodu nesprávneho skutkového zistenia a nesprávneho právneho posúdenia veci. Z bodu II. odvolania vyplýva, že namietala nesplnenie základných náležitostí rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd skúmal vadu konania namietanú žalovanou spočívajúcou v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia.

8. Po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozsudok obsahuje náležitosti § 220 ods. 2 CSP. Citované ustanovenie ukladá súdu v druhej vete jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V odôvodnení uvedie, ktoré z rozhodných skutkových okolností preukázané boli a ktoré nie. Pokiaľ súd nevyjasní jednotlivé čiastkové zistenia, ktoré sú preukázané (alebo nepreukázané) jednotlivými dôkaznými prostriedkami, prejavuje sa absencia tohto postupu navonok v uvedení tzv. súborového zistenia skutkového stavu, keď súd opíše skutkový stav ako celok, bez toho, aby bolo zrejmé, ako jednotlivé skutkové okolnosti posúdil a z čoho ich zistil. Pre kvalitné súdne rozhodnutie je nepostačujúce, ak súd vymenuje vykonané dôkazy a ich obsah, ale neuvedie, čo konkrétne z nich zistil. Obsahom hodnotenia dôkazov je aj opísanie úvahy súdu o tom, ktorý z vykonaných dôkazov považoval za hodnoverný a ktorý nie, aké zistenia vyvodil z vykonaných dôkazov, ktoré si odporujú alebo sa vylučujú. Je potrebné vychádzať z princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v článku 15 základných princípov CSP a v § 191 CSP. Aj tento princíp medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. Preto nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúcich k jednostranným záverom.

Súd prvej inštancie v rozhodnutí podrobne uviedol vyjadrenia strán, listinné dôkazy a ich obsah, vyhodnotil skutkový stav na základe vykonaného dokazovania, uviedol právne predpisy aplikujúce na zistený skutkový stav a tieto v časti odvolania žalovanej správne aplikoval. Námetka žalovanej spočívajúca v jej nestotožnení sa s názorom Ústavného súdu SR III.ÚS 214/2022 zo dňa 14.10.2021, na ktorom súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie a nevychádzal z rozhodnutí uvádzaných žalovanou, nezakladá nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia.

9. Treba prisvedčiť súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní vychádzal z najnovšej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR a žalovaná svoj právny názor odvodzovala od rozhodnutí prijatých v rokoch 2017, 2019 a tvrdila, že do omeškania sa mohla dostať až v prípade nespĺnenia si povinnosti stanovenej jej súdom. Odvolací súd ďalej dodáva, že sa nejedná o ojedinelé rozhodnutie Ústavného súdu. Súd prvej inštancie vychádzal z Nálezu Ústavného súdu III.ÚS 214/2020-29. Ústavný súd v bode IV. rozhodnutia citoval ustanovenia zákonov vzťahujúcich sa na danú vec, v bode IV.2. podrobne vysvetlil vzťah poškodeného a poisťovateľa daný špeciálnym ustanovením § 11 ods. 6 až 8 ZoPZP, zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach 1 Cdo/212/2017 z 26.02.2019 a v bode 32 rozhodnutia uviedol, že ustanovenie ZoPZP chráni poisťovateľa, aby nemusel platiť úroky z omeškania v tom prípade, ak je nárok poškodeného dôvodný a jeho dôvodnosť je zistená v komunikácii, ktorú predpokladá § 11 ods. 6 ZoPZP. Ak by žalovaná poisťovňa postupovala tak, že by sťažovateľovi vyplatila jeho dôvodne uplatnené nároky v lehote troch mesiacov (§11 ods.6 ZoPZP a 15 dní (§ 11 ods. 7ZoPZP), od ich uplatnenia si sťažovateľom, za túto dobu by nevznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania z jeho dôvodného nároku, keďže v tomto období žalovaná poisťovňa nebola v omeškaní, keďže vykonávala svoje oprávnenie podľa § 11 ods.6 a 7 ZoPZP. Žalovaná poisťovňa však časť sťažovateľom uplatnenej škody nezaplatila. Preto sa vo vzťahu ku sťažovateľovi dostala do omeškania. Rovnaký právny názor zaujal Ústavný súd SR v Náleze IIIÚS 309/2020 zo 14.10.2020. Žalobkyňa nároky na uplatnenie liečebných nákladov za iné obdobie uplatnila v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 8C/16/2021. Súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť je úrok z omeškania . Žalovaná podala odvolanie, namietala priznaný úrok z omeškania .Odvolací súd rozsudkom zo dňa 04.05.2022 pod č.k.6 Co/6/2022-121 potvrdil rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazujúc na Nález Ústavného súdu IIIÚS 214/2020-29 . Odvolací súd nemal dôvod odkloniť sa od právneho posúdenia odvolacieho súdu v rozhodnutí 6 Co /6/2022. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

10. Žalovaná v odvolaní v I. bode odvolania citovala obsah rozhodnutia súdu prvej inštancie, v bode II. namietala nedostatok odôvodnenia rozhodnutia, neaplikáciou ňou predložených rozhodnutí. V čom mal spočívať odvolací dôvod neprávneho skutkového zistenia, v odvolaní neuviedla. Odvolací súd sa ním preto nezaoberal. Z obsahu odvolania vyplýva vyplýva námietka nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Žalobkyňa podala odvolanie v časti náhrady trov konania. Namietala nesprávne posúdenie trov konania v časti zavinenia zastavenia konania v sume 684,89 eura. Súd prvej inštancie napriek tomu, že rozhodoval vo veci samej a o späťvzatí žaloby, rozhodol o trovách konania jedným výrokom. Mal rozhodnúť samostatne o časti trov konania v zastavujúcej časti a vo veci samej. Mal použiť separáciu trov konania podľa § 256 CSP a § 255 CSP. Uvedené pohľadávky nie je možné započítať, pretože až rozhodnutím súdu vzniká nárok na náhradu trov konania. Žalobkyňa podala žalobu 21.03.2016. K žalobe pripojila náklady uplatnené u žalovanej 16.06.2015 a 01.12.2015 bez ich špecifikácie a množstvo pokladničných blokov, ktorými preukazovala nákup. Napriek tomu, že bol zastúpená advokátom, žaloba nespĺňala náležitosti § 132 ods. 1 CSP a právny zástupca v rozpore s ustanovením § 132 ods.2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nahradil odkazom preložených pokladničných blokov. Tým celú záťaž preniesol na seba súd, ktorý pracne zisťoval, z čoho pozostáva nárok žalobkyne. Žalovaná predložila oznámenie o poistnom plnení v sume 684,89 eura zo dňa 09.02.2016 v ktorom zároveň oznámila, za ktoré uplatnené nároky žalobkyňi plnenie nepriznáva (presne uviedla lieky). Žalobkyňa od uvedeného dňa mala vedomosť o tom, za ktoré lieky jej nebola priznaná náhrada priznaná. Preto musela vedieť, za ktoré uplatnené nároky žalovaná jej nárok neuznála. Jej tvrdenie, že z oznámenia žalovanej nevedela, za čo jej hradila liečebné náklady nie je pravdivé. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia citoval rozhodnutie ústavného súdu, odvolacieho senátu, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné použiť. Predmetom konania nie je nemajetková ujma, ktorej výška je daná od úvahy súdu a rozhodnutie nebolo závislé na znaleckom posudku. Pokiaľ by žalobkyňa presne špecifikovala, čoho sa domáha, s predložením lekárskeho potvrdení o používaní predpísaných liekov, liekov nepredpísaných súvisiacich s poškodením zdravia, nemusel túto otázku súd riešiť znaleckým posudkom. Rozhodnutie nebolo závislé na znaleckom posudku. Preto bude povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť samostatne o trovách konania v zastavujúcej časti a vo veci samej. Žalobkyňa v odvolaní žiadala priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žiadala náhradu za celé konanie.

Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách odvolacieho konania (§ 398 ods.3 CSP)

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovoláte! domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovoláte! musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovoláte! v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).